

Vrienden van Sri Lanka,

Begin dit jaar hebben wij, Gijs van Randwijk en Arnold Groothuis, (uiteeraard weer op eigen kosten) een rondreis door Sri Lanka gemaakt langs (eventueel toekomstige) projecten van de stichting, samen met onze contactpersoon, de heer Siri Dodantenna.

School for the Hearing Impaired "Lirganagar" in Trincomalee aan de oostkust.

klas in Trincomalee

Deze school is in 1979 opgericht door een R.K. priester met behulp van de plaatselijke Lions Club. Het is een puur particulier initiatief dat zonder enige overheidssteun tot stand is gekomen. Momenteel wordt het instituut gesteund door een Deense organisatie.

Het is een kleine school van slechts 8 'grades' (groepen) met internaat; keurig, schoon en goed onderhouden, sinds 1997 gevestigd op een mooie plek aan een baai. Kinderen van verschillende gezindten zijn er welkom. De leerkrachten hebben allen een cursus communicatie met doven gevolgd en zijn zeer gemotiveerd, zo wordt verteld. De school bestaat uit een gebouw met 4 lokalen. Op de verlanglijst staat een aula die boven de lokalen moet komen. Door beweegbare tussenschotten kan de ruimte in aparte units worden verdeeld, zodat de school kan uitgroeien tot 10 'grades'.

School for the Hearing Impaired "Vaalvosai" ("Life Voice") in Batticaloa,

eveneens aan de oostkust.

Het YMCA (Young Men's Christian Association) beheert een school met internaat voor dove kinderen. Het is in 2001 opgericht en gehuisvest in een huurhuis, te krap voor 55 leerlingen waarvan het merendeel intern.

We worden in het schooltje begroet door de leerlingen die op dat moment in de jongensslaapzaal bezig zijn rieten zeefjes te vlechten, waarop stringhoppers (soort spaghetti) kunnen worden gestoomd. Ze vervaardigen o.a. deze spulletjes voor de verkoop.

Kosten van levensonderhoud worden door de YMCA betaald. De staat draagt per leerling RS.10/- (9 ct.) per dag bij, de enige gebruikelijke overheidssteun.

verwelcoming in Batticaloa

Na een rondleiding door de school gaan we naar het YMCA-gebouw waar we een onderhoud hebben met enkele bestuursleden. Het gebouw staat op een flink stuk grond. Het is de bedoeling dat daar tevens een multifunctioneel gebouw voor de doven wordt gebouwd dat zowel de school als het internaat herbergt. Het project bestaat uit twee delen, die afzonderlijk gefinancierd kunnen worden.

Kumbukkana Deaf and Blind School

In Kumbukkana leggen wij, Dodantenna en een blinde leraar om de beurt de eerste stenen voor het

fundament van een eetzaal in aanwezigheid van twee monniken en de leerlingen.

Gijs van Randwijk legt de eerste steen

Boven de eetzaal zullen kamers worden gebouwd waarin zieke pupillen worden verpleegd en/of onderwijs in kleinere groepen kan worden gegeven. Vóór de plechtigheid krijgen we een rondleiding over het schoolterrein. De school is er in de twee jaren, sinds wij er voor het eerst zijn geweest, behoorlijk op vooruitgegaan. Er zijn inmiddels een nieuw jongensinternaat (provinciale overheid) en een keukengebouw (Caltex compagny) bij gekomen. Van het oude gebouw - dat als jongensinternaat diende - is een werkplaats gemaakt, waar wordt onderwezen in nijverheidsvakken.

Wilde Ganzen heeft goedkeuring verleend de gelden voor de bouw van "de muur in Anuradhapura" voor dit project te bestemmen.

Sri Sudarshi School for the Deaf & Blind in Bandarawela

Hier wacht ons een schitterende ontvangst door een drumband van in traditionele kleding gestoken jongens en meisjes.

Eerst worden we begroet door de directeur, vervolgens bieden twee jonge leerlingen ons een stapeltje siribladieren aan en lopen we achter de drumband - tussen aan beide zijden van het nieuwe toegangspad opgestelde leerlingen - naar het nieuwe we internaat voor dove jongens. Halverwege het steil naar boven lopende pad onthullen we een plaquette.

Boven aangekomen bekijken we de stal waarin een koe en een kalf ons een welkom toeloeien. De beesten worden verzorgd door de leerlingen. Bij het jongensinternaat bekijken we nog de nieuwe toiletten.

Dan dalen we het pad af naar de aula van de dovenschool. Voordat we daar het feestprogramma zullen bijwonen maken we een rondgang door het gebouw. In de recreatiezaal staan tafels en stoelen, vervaardigd door leerlingen in de eigen timmermans-werkplaats. Ook bekijken we de bibliotheek met de nieuw aangeschafte boeken. De bovengenoemde projecten zijn door de stichting gefinancierd.

Het feestprogramma bestaat uit koorzang door blinde leerlingen, begeleid door een eveneens blind trio en dans en mime door doven. Een klein blind meisje zingt met ijle stem een lied. Ze staat er eenzaam met ogen die almaar tranen en die ze af en toe afveegt.

dans door dove meisjes

Daar ontmoeten we ook Perera, voorzitter van de NAAD (National Alliance of Agencies for the Disabled). Hij bedankt ons in het Engels voor onze komst en voor alles wat de stichting in Sri Lanka heeft gedaan en nog doet. Hij geeft een korte schets van het ontstaan van onze stichting en memoreert Theo de Wit.

Polommaruwa Blind School en Sitinamaluwa Deaf School, Tangalle

De leerlingen van de dovenschool staan in een dubbele rij opgesteld. We krijgen de traditionele siribladieren ter verwelcoming en wandelen tussen de vrolijk wuivende maar zwijgende kinderen om vervolgens aan de rondleiding over het schoolterrein te beginnen.

De school bevindt zich op een groot terrein, ongeveer zes hectare, waarover de gebouwen

verspreid liggen tussen kokospalmen. Klaslokalen, testlokaal, werkplaatsen en internaatgebouwen: het ziet er allemaal goed verzorgd uit.

In het timmerlokaal zijn jongens druk bezig met het vervaardigen van ramen voor het nieuwe internaat.

Daarna gaan we naar de blindenschool. In een open vrachtwagen arriveren leerlingen van de dovenschool.

Een aantal werklieden dat op de etage van het in aanbouw zijnde internaat bezig is, wordt opgetrommeld om de deurpost ceremonieel in de benedenverdieping te plaatsen. Het is een hele klus het ding recht in de uitgespaarde opening in de muur te krijgen. Wanneer de post correct op zijn plaats zit, mag Gijs ergens onderin een troffel vol specie deponeren. Wilde Ganzen/ICCO heeft de financiering van dit project geheel overgenomen.

internaat op verdiepingshoogte

Dan volgt de 'meeting' die net zo verloopt als in Bandarawela. Eerst steken we met een aantal 'vips' de lanten aan van de manshoge koperen kandelaar met fiere haan in top.

Tussen de voorstellingen door de leerlingen volgen er weer toespraken. Het duurt erg lang, maar voor de leerlingen betekent het veel om op te mogen treden.

Het feest wordt afgesloten met een lunch ten huize van Perera.

De Sri Lankaanse regering heeft weinig oog voor de belangen van gehandicapten. Alleen in grotere steden wil de provinciale overheid wel eens iets doen.

Perera voert een proces tegen de Minister van Onderwijs omdat deze weinig tot niets doet voor het speciaal onderwijs. Dit is niet volgens de verklaring van de rechten van de mens - dus ook de gehandicapte - die de Sri Lankaanse regering mede heeft ondertekend. Maar ook als de rechter de aanklacht gegrond verklaart, is het nog maar de vraag of er verbetering komt.

Sugatha Elder's Home, Bentota

In Bentota bezoeken we het tehuis voor kinderloze bejaarden. Met een verzorgster lopen we door de drie kamertjes waar 12 oude vrouwen op hun bedden zitten.

De volgende dag als wij in het hotel aan de ochtendkoffie zitten komen er twee heren: een

jongeman, Rajapakse geheten, de president, en een oudere heer, zijn financieel adviseur, die goed Engels spreekt.

Het huis waar de oudjes in wonen is door Rajapakse ter beschikking gesteld na de dood van zijn ouders. Er is in deze regio een wachtlijst van 40 bejaarden die kind noch kraai hebben om ze te verzorgen. Uitbreiding is noodzakelijk. Aangezien de overheid niets doet is men aangewezen op particulier initiatief en hulp van NGO's.

Aan de achterkant van het tehuis is begonnen met de bouw van een uitbreiding met voldoende opvangcapaciteit. Het bestaande huis kan in de toekomst worden gebruikt als recreatieruimte, maar zonodig ook weer huisvesting bieden als er in de nieuwbouw geen plaats meer is.

De nieuwbouw komt los van het bestaande huis te staan. 10% van de kosten zijn reeds besteed aan het fundament, enkele opgemetselde muren en draagpilaren voor de bovenverdieping; voor de verdere bouw zijn geen fondsen beschikbaar.

De noodzakelijke verzorging en het verstrekken van de maaltijden wordt bij toerbeurt gedaan door de plaatselijke bevolking. Ook voor de uitbreiding worden bedden en matrassen gesponsord door de plaatselijke bevolking. Medische verzorging en toezicht zijn gratis.

Anuradhapura en omgeving

Tijdens ons verblijf in Anuradhapura hebben we het kreuple meisje **Dineshika** twee keer bezocht. Net in die tijd is de beugel operatief verwijderd die voor orthopedische redenen aan haar onderbeen was bevestigd.

Zij moet voor controle elke week naar Colombo, een

hele opgave daar als je op openbaar vervoer bent aangewezen (vijf uur reistijd heen met een snelbus en dan nog weer terug). Er zal nog minstens een operatie, maar misschien meer, nodig zijn om haar voet recht te zetten.

We bezoeken met een bevriende relatie o.a. nog een arm gezin, dat bestaat uit een moeder met drie dochters en twee zoontjes. Moeder moet vechten voor hun bestaan. Zij doet dit door loterijbriefjes te verkopen en groenten te verbouwen.

Het schamele lemen hutje staat op een redelijk perceel grond, waar ze o.a. aubergines verbouwen voor de verkoop. Voor de watervoorziening is er een grote diepe waterput aanwezig met voldoende water.

Maar levensgevaarlijk omdat een rand om de put

ontbreekt.

Een waterpomp om de tuin te bevoeien is zeer wenselijk. Aanleg van elektriciteit is hierbij aan te bevelen, anders moet de moeder met olie sjouwen. Een gedeelte van het dak van het hutje is zo lek als een mandje.

De laatste dag voor ons vertrek brengen we een bezoek aan **Zr. Marie Euphrasia** in het Good Shepherd Convent in Colombo. Zij is directeur van de aan het klooster verbonden Tamil-meisjesschool (meer dan 1000 leerlingen). De school is aan uitbreiding toe. Een stuk grond naast het klooster is aangekocht, maar gedeeltelijk met een lening van de bank. Die schuld moet voor 1 december worden afbetaald. De overheid zal voor het schoolgebouw zorgen (soms wordt er in de grotere steden wel iets gedaan).

Apeldoorn, mei 2004.

Gijs van Randwijk, voorzitter

Arnold Groothuis, penningmeester

De stichting in 2004

Het bestuur heeft inmiddels besloten om de volgende projecten voor medefinanciering bij andere fondsen in te dienen:

- bouw 1^e fase school- en internaatgebouw in Batticaloa
- bouw bejaardentehuis in Bentota

De Good Shepherd Tamil-meisjesschool in Colombo is een bijdrage verleend voor de aankoop van de grond (t.b.v. een nieuw schoolgebouw).

Voor de moeder met de vijf kinderen in de buurt van Anuradhapura wordt elektriciteit aangelegd, de waterput uitgediept, een rand om de put gemetseld, een waterpomp aangeschaft en het dak gerepareerd.

Janny Fioole (veldwerker in Sri Lanka namens de stichting 'Van Hand tot Hand' in Tilburg) voert dit project voor ons uit en rapporteerde inmiddels over de voortgang en de dankbaarheid van de familie.

Het jaarverslag 2003 zal binnenkort gereed zijn. Mocht u toezending op prijs stellen, stuur dan even een e-mail naar: info@stg-theodewit.nl.

De stichting zal op 12 juni a.s. deelnemen aan het Mondial Straatartiestenfestival en op 4 september aan het jaarlijkse Festival Mondial. Beide evenementen zijn op het Raadhuisplein in Apeldoorn.

John Stokkel heeft afgelopen maart zijn bestuursfunctie neergelegd.

De organisaties in Sri Lanka en ons bestuur danken u voor uw vertrouwen en bijdragen, waardoor het mogelijk is ons werk te kunnen blijven doen.

Apeldoorn, juni 2004.

Namens het bestuur:

Joke ter Halle, secretaris

Stichting Theo de Wit - Lanka Education Fund

Trompstraat 18, 7311 HV Apeldoorn

telefoon: 055 57 86 401

www.stg-theodewit.nl

e-mail: info@stg-theodewit.nl

Postbank: **31 27 62**

ABN•AMRO: **42 06 43 753**

Aangesloten bij de Stichting Mondial Apeldoorn,
platform voor ontwikkelingssamenwerking

Stichting
Theo de Wit
Lanka Education Fund

GEEFT KANSARMEN
EEN WAARDIGER BESTAAN

